

Zijn verhaal kan jouw
leven veranderen

MEER DAN EEN TIMMERMAN

Josh McDowell &
Sean McDowell

INHOUDSOPGAVE

VOORWOORD.....	7
MIJN VERHAAL.....	9
WAT MAAKT JEZUS ZO ANDERS	17
EEN LEUGENAAR, EEN ZOT OF GOD?	35
HOE DENKT DE WETENSCHAP OVER JEZUS?	49
DE UITDAGING VAN HET NIEUWE ATHEÏSME	53
IS DE BIJBEL BETROUWBAAR?.....	73
WIE ZOU ER STERVEN VOOR EEN LEUGEN?	101
WAT VOOR NUT HEEFT EEN DODE MESSIAS?.....	117
HEB JE GEHOORD WAT ER MET SAULUS IS GEBEURD? .	125
TE GOED OM WAAR TE ZIJN?	137
WIL DE ECHTE MESSIAS NU OPSTAAN?	155
IS ER GEEN ANDERE MANIER?.....	167
HIJ HEEFT MIJN LEVEN VERANDERD.....	175

VOORWOORD

In 1976 zat ik klaar met 12 notitieblokken, 48 uur vrije tijd en heel veel koffie om het boek 'MEER DAN EEN TIMMERMAN' te schrijven, in de hoop dat dit boek volgelingen van Jezus zou helpen om antwoord te geven op vragen over hun geloof en dat het geestelijk zoekenden zou inspireren om de beweringen van Jezus oprecht te onderzoeken. Ik had nooit durven dromen dat er van het verhaal van mijn persoonlijke reis van scepticisme naar geloof uiteindelijk meer dan twintig miljoen exemplaren verkocht zouden worden, dat het vertaald zou worden in bijna honderd talen en dat het lezers over de hele wereld zou inspireren om de mogelijke waarheid van het geloof grondig te onderzoeken. Ik voel me nog steeds vereerd en nederig als mensen me vertellen dat mijn boek een verschil heeft gemaakt in hun leven.

Ook sta ik ervan versteld hoeveel er in mijn leven is gebeurd sinds Meer dan een timmerman voor het eerst werd uitgegeven. Er worden nog steeds dingen ontdekt die een beter beeld geven van de historiciteit van Jezus Christus. 'Nieuwe atheïsten' zijn de populaire cultuur binnengedrongen met boeken die het einde van het geloof en de ondergang van God verkondigen. Hoewel de generatie van nu geconfronteerd wordt met allerlei nieuwe problemen en keuzes, worstelen deze mensen tegelijkertijd met de aloude vragen: Wie is Jezus? Welk bewijs is er dat Hij de Zoon van God

was? En als dit allemaal waar is, welke invloed heeft dit dan op mijn leven?

Daarom heb ik besloten dat het tijd was om Meer dan een timmerman een make-over te geven voor de 21e eeuw. Ik heb mijn zoon Sean, een bekende spreker, leraar en schrijver op het gebied van apologetiek en de Bijbel, gevraagd om samen met mij dit boek bij te werken. Sean heeft goede academische kwalificaties (een dubbele mastergraad in filosofie en theologie) en heeft zelf ervaring als auteur, waardoor hij een welkom perspectief heeft op het postmoderne geloof. We hebben samengewerkt om een geheel nieuw hoofdstuk te schrijven, teksten te herzien, discussievragen toe te voegen en alles een fris nieuw uiterlijk te geven. Het resultaat is een nieuwe uitgave van Meer dan een timmerman, met behoud van het oorspronkelijke, krachtige onderzoek van de feiten en de oprechte zoektocht naar de waarheid.

Het is mijn en Seans oprechte verlangen dat dit boek een verandering teweeg zal brengen in een nieuwe generatie mensen die op zoek is naar geestelijke duidelijkheid.

-JM

MIJN VERHAAL

De veertiende-eeuwse filosoof Thomas van Aquino schreef: 'In elke ziel is een dorst naar geluk en zingeving.' Ik ervaarde deze dorst voor het eerst toen ik een tiener was. Ik wilde gelukkig zijn. Ik wilde dat mijn leven zinvol was. Ik werd achtervolgd door de drie fundamentele vragen waar elk mens mee worstelt: Wie ben ik? Waarom ben ik hier? Waar ga ik naartoe? Ik verlangde naar antwoorden, dus als jonge student begon ik daarnaar te zoeken.

Ik was opgegroeid in een omgeving waar iedereen zich bezighield met religie, dus dacht ik dat ik antwoorden kon vinden in een religieus leven. Ik wijdde me 150% toe aan de

kerk. Wanneer de deuren van de kerk open waren, was ik daar, 's ochtends, 's middags en 's avonds. Ik moet echter de verkeerde kerk hebben uitgekozen, want ik voelde me in de kerk slechter dan buiten de kerk. Aan mijn opvoeding op een boerderij in Michigan had ik een plattelandsmentaliteit overgehouden die zei: als iets niet werkt, houd er dan mee op. Dus gaf ik religie op.

Ben jij het eens met de filosoof Thomas van Aquino dat 'er in elke ziel een dorst is naar geluk en zingeving'?

Daarna dacht ik dat ik het antwoord op mijn vraag naar zingeving misschien wel zou vinden in onderwijs, dus schreef ik me in aan de universiteit. Al snel was ik onder de hoogleraren de minst geliefde student. Ik bezocht hen op hun

kantoor en viel hen lastig met de vragen waar ik antwoord op wilde. Als ze me aan zagen komen, deden ze hun licht uit, sloten de rolgordijnen en deden hun deur op slot. Je kan veel leren op een universiteit, maar ik vond niet de antwoorden die ik zocht. Medewerkers van de faculteit en medestudenten hadden evenveel problemen, frustraties en onbeantwoorde vragen als ik.

Op een dag zag ik op de campus een student die een T-shirt droeg met de tekst: 'Volg me niet, ik ben verdwaald.' Dat is hoe iedereen op de universiteit eraan toe leek te zijn. Ik besloot dat onderwijs niet het antwoord was.

Iedereen dacht dat ik de gelukkigste man op de campus was, maar het leven dat ik leefde was een hel

Ik dacht dat ik geluk en zingeving misschien kon vinden in aanzien. Ik zou een nobel doel zoeken, mezelf daaraan toewijden en daardoor zou ik op de campus bekendheid verwerven. De mensen op de universiteit met het meeste aanzien waren de studenten in leiderschapsposities, die de touwtjes in handen hadden. Dus werd ik verkozen voor verschillende studentenfuncties.

Het was een geweldige ervaring om iedereen op de campus te leren kennen, om met het geld van de universiteit de sprekers uit te nodigen die ik wilde en om met het geld van de studenten feestjes te organiseren.

Maar de opwinding van het aanzien verzwakte, net als al het andere dat ik had geprobeerd. Ik werd op maandagochtend meestal wakker met hoofdpijn vanwege de avond ervoor en zag dan verschrikkelijk op tegen weer vijf ellendige dagen. Ik kwam met moeite de week door en leefde alleen voor de

feestjes op vrijdag-, zaterdag- en zondagavond. Op maandag begon de zinloze cyclus dan weer van voor af aan.

Ik liet niet merken dat mijn leven betekenisloos was, daar was ik te trots voor. Iedereen dacht dat ik de gelukkigste man op de campus was. Ze wisten niet dat het een toneelstuk was. Mijn geluk was afhankelijk van de omstandigheden. Als alles geweldig ging, voelde ik me geweldig. Wanneer het allemaal beroerd ging, voelde ik me beroerd. Ik liet het alleen niet merken.

Ik was als een boot op de oceaan, heen en weer gesleurd door de golven. Ik had geen roer, geen sturing of controle, maar ik kende ook niemand die op een andere manier leefde. Ik kon niemand vinden die me kon vertellen hoe ik anders zou moeten leven. Ik was gefrustreerd. Nee, het was nog erger dan dat. Er is een heel krachtig woord dat mijn leven op dat moment beschrijft: hel.

Ongeveer op dat moment ontmoette ik een klein groepje mensen, acht studenten en twee faculteitsmedewerkers, die anders leken dan alle andere mensen. Zij leken te weten wie ze waren en waar ze naar op weg waren. Ze hadden overtuigingen. Het is verfrissend om mensen te ontmoeten met overtuiging en ik vind het prettig om bij hen in de buurt te zijn. Ik bewonder mensen die ergens in geloven en ervoor op durven te komen, zelfs als ik het niet met hun opvattingen eens ben.

Vind jij het fijn om bij mensen te zijn die een sterke overtuiging hebben? Waardoor is dit een verfrissende ervaring? Waardoor is het frustrerend?

Het was duidelijk dat deze mensen iets hadden dat ik niet had. Ze waren walgelijk gelukkig en hun geluk was niet afhankelijk van de omstandigheden in het universiteitsleven, het was constant. Ze leken een innerlijke bron van vreugde te bezitten en ik vroeg me af waar dat vandaan kwam.

Er was nog iets anders dat me opviel aan deze mensen: hun houding en gedrag naar elkaar toe. Ze hielden oprecht van elkaar, en niet alleen van elkaar, maar ook van de mensen buiten hun groep. Ik bedoel niet dat ze slechts praat-ten over liefde, ze waren betrokken in de levens van andere mensen, ze hielpen hen met hun noden en problemen. Dit was volkomen vreemd voor me, maar het had een enorme aantrekkingskracht op me.

Als ik iets zie dat ik wil hebben, maar dat ik niet heb, probeer ik er net als de meeste andere mensen achter te

‘Het christendom, ha! Dat is voor slappelingen die niet na kunnen denken, niet voor intellectuelen.’ Natuurlijk wilde ik in werkelijkheid heel graag wat deze mensen hadden

komen hoe ik het kan krijgen. Daarom probeerde ik vriendschap te sluiten met deze intrigerende mensen.

Een paar weken later zat ik aan een tafel bij een studentenvereniging te praten met een aantal leden van deze groep. Het gesprek kwam op het onderwerp God. Ik was vrij sceptisch en onzeker over dit onderwerp, maar liet dat niet merken. Ik leunde achterover in mijn stoel en deed alsof het me allemaal niets kon schelen.

‘Het christendom, ha!’ zei ik arrogant. ‘Dat is voor slappelingen die niet na kunnen denken, niet voor intellectuelen.’

Natuurlijk wilde ik in werkelijkheid heel graag wat deze mensen hadden, maar mijn trots wilde niet dat zij wisten hoe dringend ik dit wilde hebben. Het onderwerp zat me dwars, maar ik kon het niet loslaten. Dus wende ik me tot een van de studenten, een knappe vrouw (ik vond vroeger dat alle christenen lelijk waren) en ik zei: ‘Vertel me eens waarom jullie zo anders zijn dan de andere studenten en medewerkers op deze campus? Waardoor is jouw leven veranderd?’

Zonder twijfel of schaamte keek ze me recht aan, volkomen serieus en sprak twee woorden uit die ik nooit verwacht had te horen in een intelligent gesprek op een universiteits-campus: ‘Jezus Christus’.

‘Jezus Christus’, snauwde ik. ‘O, kom in godsnaam niet met die onzin aanzetten. Ik ben klaar met religie. Ik ben klaar met de kerk. Ik ben klaar met de Bijbel.’

Onmiddellijk reageerde ze: ‘Ik zei niet religie, ik zei Jezus Christus!’ Ze legde me iets uit wat ik nooit had begrepen: Het christendom is geen religie. Religie bestaat uit mensen die proberen met goede werken bij God te komen. Het christendom is God die door Jezus Christus naar mannen en vrouwen toekomt.

Ik geloofde er niets van. Geschokt door de moed en overtuiging van de jonge vrouw verontschuldigde ik me voor mijn houding. ‘Maar ik ben religie en religieuze mensen zat’, legde ik uit. ‘Ik wil er niets meer mee te maken hebben.’

Het christendom is geen religie. Religie bestaat uit mensen die proberen met goede werken bij God te komen. Het christendom is God die door Jezus Christus naar mannen en vrouwen toekomt

Mijn nieuwe vrienden gaven me een uitdaging die ik niet kon geloven. Ze daagden me uit om nauwgezet, intellectueel onderzoek te doen naar de beweringen van Jezus Christus: Dat Hij Gods Zoon is, dat Hij in een menselijk lichaam onder echte mannen en vrouwen woonde, dat Hij aan het kruis stierf voor de zonden van de mensheid, dat Hij begraven is en drie dagen later opstond en dat Hij nog steeds leeft en zelfs vandaag het leven van mensen kan veranderen.

Hoe zou jij religie definiëren?

Ik dacht dat het een grap was. Iedereen met gezond verstand wist dat het christendom was gebaseerd op een mythe.

Ik dacht dat alleen een volkomen idioot de mythe kon geloven dat Christus is opgestaan uit de dood. Ik wachtte in de klas vaak tot een christen zich kenbaar maakte, zodat ik hem volkomen de grond in kon boren. Ik dacht dat als een christen al een hersencel had, deze zou doodgaan van eenzaamheid.

Maar ik nam de uitdaging van mijn vrienden aan, vooral uit boosaardigheid, om te bewijzen dat ze het mis hadden. Ik was ervan overtuigd dat het christelijke verhaal geen stand zou houden tegenover bewijs. Ik studeerde rechten en ik wist hoe ik iets moest bewijzen. Ik zou de beweringen van het christendom grondig onderzoeken en daarna zou ik het fundament van hun schijnreligie vernietigen.

Ik besloot om te beginnen bij de Bijbel. Ik wist dat als ik onweerlegbaar bewijs kon vinden dat de Bijbel een onbetrouwbaar verslag is, dat het hele christendom uit elkaar zou vallen. Christenen konden me laten zien dat in hun eigen boek stond dat Christus geboren werd uit een maagd, dat hij wonderen deed en dat hij opstond uit de dood. Maar hoeveel

was dat waard? Als ik kon aantonen dat de Bijbel historisch onbetrouwbaar was, dan kon ik hen daarmee laten zien dat het christendom een fantasie was, verzonnen door religieuze dromers met ijdele hoop.

Ik nam de uitdaging heel serieus. Ik deed maandenlang onderzoek. Ik onderbrak zelfs tijdelijk mijn studie om in de grote historische bibliotheken in Europa onderzoek te doen.

En ik vond bewijs. Bewijs in overvloed. Bewijs dat ik niet zou hebben geloofd als ik het niet met eigen ogen had gezien. Uiteindelijk kon ik maar één conclusie trekken: als ik intellectueel oprecht zou zijn, moest ik toegeven dat de teksten van het Oude en Nieuwe Testament twee van de meest betrouwbare geschriften waren uit de hele oudheid. En als ze betrouwbaar waren, hoe zat het dan met deze man, Jezus, Die ik had afgedaan als slechts een timmerman uit een afgelegen dorpje in een klein onderdrukt land, een man die in beslag genomen werd door zijn eigen grootheidswaanzin?

Ik vond bewijs. Bewijs in overvloed. Ik moest toegeven dat de teksten van het Oude en Nieuwe Testament twee van de meest betrouwbare geschriften waren uit de hele oudheid

Ik moest toegeven dat Jezus meer was dan een timmerman. Hij was alles wat Hij beweerde te zijn.

Niet alleen moest ik vanwege mijn onderzoek in intellectueel opzicht terugkomen op mijn opvattingen, maar het beantwoordde ook de drie vragen waardoor ik was begonnen aan mijn zoektocht naar geluk en zingeving. Maar zoals Paul Harvey zegt: Dat is 'de rest van het verhaal'. Dat zal ik aan het einde van dit boek vertellen. Eerst wil ik de kern weergeven van wat ik in dat maandenlange onderzoek geleerd heb,

zodat jij ook kunt zien dat het christendom geen mythe is, niet de verbeelding van dromers vol ijdele hoop, geen bedrog van onnadenkende mensen. Het is gebaseerd op betrouwbare feiten.

Ik garandeer je dat als je deze waarheid aanvaardt, je ook de antwoorden kan vinden op die drie vragen: Wie ben ik? Wat is mijn doel? Wat is mijn bestemming?